

Posudek diplomové práce

Autor diplomové práce: Eva Burachovičová

Název diplomové práce: Videostreaming - populární fenomén

Vedoucí diplomové práce: Bohuš Získal

Oponent: Karel Minařík

Hodnocení: Velmi dobrý, předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě

Cíl práce: Cílem práce je popis technických, společenských a filosofických aspektů online videa.

Hodnocení:

Předkládaná práce si klade poměrně ambiciózní cíl: popsat a shrnout rozmanité aspekty online videa, tedy videa přenášeného pomocí internetu. Přestože se s šíří záběru vyrovnává relativně dobře, tato rozmáchlost jí v konečném důsledku nejvíce škodí.

Autorka dělí práci do několika částí, které se zabývají technickými, společenskými, esteticko-obsahovými a filosofickými aspekty tématu.

V první části obšrně shrnuje historii videa jako média a jeho transformaci s nastupující digitalizací a dominancí internetu na konci dvacátého století. Tato kapitola je fundovaná, podložená zdroji, byť působí „slovníkovým“ dojmem. Obsahuje bohužel i diskutabilní tvrzení, jako např.: „Nevýhodou může být náročnost na rychlost a kvalitu připojení.“ v kapitole o High Definition videu. „Nevýhodou“ HD videa je však spíše velká hardwarová náročnost jak na zpracování, tak na zobrazení signálu, nikoliv (pouze) na přenos datového toku. Tato část se zaměřuje zejména na tzv. streaming videa.

Bohužel, velmi stručně — na úrovni poznámky pod čarou — se tato část zabývá problematikou Digital Rights Management (DRM), která je v oblasti videa „pro zábavu“ stěžejní.

Práce často postuluje „obecně známé pravdy“ bez odkazu na autoritativní zdroj či vlastní výzkum. Tato tendence se nejsilněji projevuje v obecnějších a filosofujících pasážích. Uvádí-li např. autorka, že:

„Dodnes si mnoho mediálních teoretiků a sociologů láme hlavu nad tím, jak se tak nekvalitní videa, jaké nabízí například server www.youtube.com, mohla stát tak neuvěřitelně populárními.“

nebo:

„Používání DRM je stále horkým tématem a mezi uživateli zvednulo tak mohutnou vlnu protestů, že se často píše o soumraku těchto technologií.“

je v kontextu diplomové práce velmi neobvyklé nepodepřít takové tvrzení **citací**, byť by bylo tvrzení obecně sebe-známější. Tento aspekt hodnotím jako největší nedostatek práce.

Zbývající části práce se tématem zabývají z většího nadhledu a snaží se shrnout např. typická využití videa v kontextu žurnalistiky, zábavy, reklamy, apod. Slabinou této části je naprostá absence odkazů na ukázky a významná typická použití — např. v kapitole o tzv. „virálním videu“ v reklamě (což je skutečně jedno z dominujících využití videa v současném marketingu). Nezmiňuje a nerozebírá ani význačná virální videa jako např. dávné Numa Numa, či význačná virální videa česká (např. reklamy s Petrem Čtvrtníčkem na internetový portál Atlas.cz). Tento aspekt hodnotím jako druhý nedostatek práce.

V této části také postrádám zejména pojednání role online videa v tzv. citizen journalism, při poskytování aktuálního zpravodajství z důležitých globálních událostí — typicky naposledy volby v Iránu — a další.

Závěrečná kapitola je určitým „shlukem“ myšlenek volně se týkajících témat vizuality, kultury obrazu a textu a opakuje a obměňuje dnes již tradiční myšlenky Flussera, Postmana, atd. Přitom by bylo mnohem zajímavější věnovat se např. konkrétní analýze „kultovního“ filmu The Blair Witch Project (1999) nebo „dokumentárním“ filmům Micheala Moorea.

Celkově práce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci oboru. Autorce bych chtěl doporučit při dalším studiu a praxi větší důraz na konkrétní a pečlivou analýzu úzce vymezeného tématu.

Stylistická úroveň práce:

Práce je napsána převážně stylem odpovídajícím jejímu žánru, neobsahuje v závažné míře překlepy, ani syntaktické/gramatické chyby či jiné nedostatky.

Formální úprava práce:

Po této stránce je práce zpracována dobře, má korektně zpracovanou bibliografii a správnou typografickou úpravu.

Doplňující otázky pro obhajobu:

Asi neslibněji nazvaná kapitola zní „Co nového přináší spojení videa a internetu?“ Bohužel, dozvíme se, že můžeme „v reálném čase sledovat (...) válku v Gruzii“ a to to „ovlivňuje náš způsob vnímání místa a času“. Opravdu můžeme v reálném čase sledovat válku v Gruzii? Sledujeme válku nebo její obraz? Kdo produkuje její obraz? Jak je přitom konkrétně ovlivňován náš způsob vnímání místa a času? Je to tvrzení či dojem autorky nebo je to tvrzení podepřené argumenty či fakt podepřený výzkumem? Doporučuji dotázat se autorky na podrobnější vysvětlení tvrzení v této kapitole.

V Praze, dne 15. 9. 2009

Karel Minařík

